

1. זיאד
 2. עאישה
 3. רולא
- ע"י ב"כ עוה"ד מיכל לופט ו/או נעמי הגר ו/או מעין נייזנה מעמותת "גישה – מרכז לשמירה על הזכות לנוע"
רחוב הרכבת 42
תל אביב, 6777008
טלפון: 03-6244120; פקס: 03-6244130

העותרים

- נגד -

1. מפקד פיקוד דרום – אלוף אייל זמיר
 2. שר הביטחון
- ע"י מחלקת הבג"צים, פרקליטות המדינה
רח' צלאח א-דין 29, ירושלים

המשיבים

עתירה דחופה למתן צו-על-תנאי

בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת ליתן צו-על-תנאי המופנה כנגד המשיבים, והמורה להם לבוא וליתן טעם מדוע לא יאפשרו את כניסת העותרים, אזרחים ישראלים, לרצועת עזה, לשם השתתפות בחתונת נכדתם של העותרים 1-2 אשר תתקיים ביום 11.3.2016 בעזה.

בנוסף, מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיבים בהוצאות העותרים לרבות שכ"ט עו"ד, בצירוף מע"מ כדין.

בקשה לקיום דיון דחוף

העותרים הינם אזרחים ישראלים המתגוררים דרך קבע בישראל, בעיר רמלה. לעותרים קרובי משפחה מדרגה ראשונה ברצועת עזה- ילדים, אחים, נכדים- אותם לא ראו מזה כמעט עשר שנים בשל מדיניות התנועה המגבילה שקבעו המשיבים. בקשתם להיכנס לביקור קצר-מועד בעזה לשם השתתפות בחתונת נכדתם של העותרים 1-2, יחד עם בתם, עותרת מס' 3 שהינה אישה בעלת מוגבלויות, חירשת-אילמת מלידה, סורבה מטעמים של "אי עמידה בקריטריונים". זאת, בניגוד לקריטריונים המתירים השתתפות של סבים וסבתות בחתונת נכדיהם ברצועת עזה.

כדי לאפשר לעותרים להשתתף בחתונת נכדתם שתתקיים כאמור ביום 11.3.2016, בליווי בתם המוגבלת, וכדי שתיפסק לאלתר הפגיעה הקשה בזכויות היסוד המוקנות להם לחופש תנועה ולחיי משפחה תקינים, מתבקש דיון דחוף ובהקדם האפשרי בעתירה, על פי יומנו של בית המשפט הנכבד. ככל שיחליט בית המשפט לבקש את תגובת המשיבים לעתירה, נבקש כי מועד הגשתה ייקבע סמוך ככל הניתן למועד הגשת עתירה זו, ובטרם יחלוף מועד החתונה.

הצדדים :

1. העותר 1 הינו אזרח ישראלי בן 63 המתגורר בישראל עם בת זוגו, העותרת 2.
2. העותרת 2 הינה אזרחית ישראלית בת 56 המתגוררת בישראל עם בן-זוגה, העותר 1.
3. העותרת 3 הינה בתם של העותרים 1-2, בת 35, המתגוררת יחד עםם בביתם נוכח מוגבלויותיה הפיזיות ונכותה.
4. המשיב 1 (להלן: **המפקד הצבאי**) הוא המוסמך לאשר כניסת ישראלים לרצועת עזה בהתאם לנהלי הצבא ועל-פי חוק יישום תכנית ההתנתקות, תשס"ה-2005.
5. המשיב 2 (להלן: **שר הביטחון**) הינו הממונה על הצבא מכוח חוק יסוד: הצבא.

ואלו נימוקי העתירה:

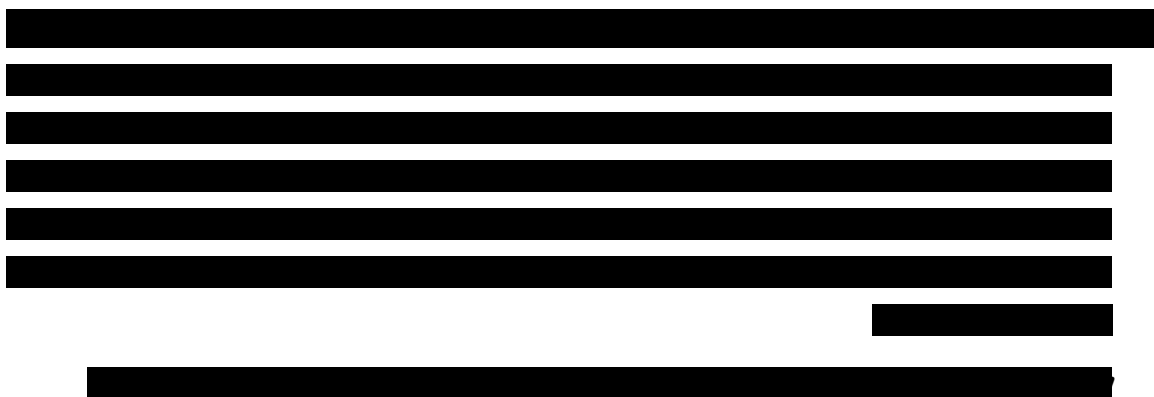
א. התשתית העובדתית

6. העותרים מס' 1-2 הינם בני זוג אזרחים ישראלים המתגוררים בישראל. לעותרים קרובי משפחה רבים מדרגה ראשונה המתגוררים ברצועת עזה- ילדים, אחים ונכדים. בתם ראניה חיה ברצועת עזה עם בן-זוגה וילדיה. בתה של ראניה ונכדתם של העותרים מס' 1-2, הבה אשרף הארון אלחולי, ת.ז. פלסטינית 405960675, עתידה להינשא ברצועת עזה לבחיר ליבה ביום 11.3.2016. **העותרים לא ביקרו ברצועת עזה ולא פגשו את משפחתם המורחבת מזה כמעט עשר שנים, מאז שנת 2006. עקב כך, הם לא זכו לפגוש את אחיהם המבוגרים, את בניהם ובנותיהם ואת נכדיהם, שהלכו וגדלו, וביניהם נכדתם שעתידה להתחתן כעת. את בתם ראניה פגשו בשנה שעברה כאשר זו נכנסה לישראל לצורך ליווי בנה הקטן לטיפול רפואי.**

*העתק תעודות הזהות של העותרים מצ"ב ומסומן **נספח ע/1**.*

*העתק תעודות הזהות הפלסטיניות של ראניה והבה אלחולי, מצ"ב ומסומן **נספח ע/2**.*

*העתק ההזמנה לחתונה והעתק חוזה הנישואין של הבה אלחולי ותרגומם החלקי לערבית מצ"ב ומסומן **נספח ע/3**.*

8. כחודש לפני החתונה, ביום 15.2.2016 הגישו העותרים מס' 1-2 באמצעות באי-כוחם מעמותת "גישה" את בקשתם להיכנס לרצועת עזה לצורך השתתפות בחתונת נכדתם וזאת בליווי בתם

שכאמור בשל מצבה הרפואי אינה מסוגלת להישאר לבדה ולו לימים מספר ללא השגחתם. למכתב שנשלח למנהלת התיאום והקישור בעזה (להלן: מת"ק עזה), צורפו כלל המסמכים התומכים בבקשה- ההזמנה לחתונה וחווה הנישואין של הנכדה וכן מסמכים רפואיים המעידים על מצב עותרת מס' 3. במכתב ביקשו העותרים להיכנס לרצועת עזה ביום 10.3.2016, משום שביום זה עתידה להתקיים מסיבת החינה המסורתית, יממה לפני טקס החתונה עצמו שיתקיים ביום שישי ה-11.3.2016. כפי שיפורט להלן, **בקשת העותרים מס' 1-2 להיכנס לרצועת עזה לצורך השתתפות בחתונה עומדת בקריטריונים של המשיבים המתירים כניסת ישראלים לרצועה לצרכי ביקור הומניטארי של קרוב מדרגה ראשונה, לרבות נכדה.**

העתק מכתב עמותת "גישה" למת"ק עזה מיום 15.2.2016 מצ"ב ומסומן נספח ע/5.

9. ביום **29.2.2016** התקבלה החלטת מת"ק עזה לפיה **הבקשה כולה מסורבת**, קרי הן בקשת העותרים מס' 1-2 להשתתף בחתונת נכדתם והן בקשתם כי לביקור תתלווה גם עותרת מס' 3. סיבת הסירוב שנמסרה היא "אי עמידה בקריטריונים" (להלן: ההחלטה).

העתק תשובת מת"ק עזה מיום 29.2.2016 מצ"ב ומסומן נספח ע/6.

10. משום שהחלטת המשיבים מנוגדת, כפי שיובהר, לקריטריונים הקבועים לכניסת ישראלים לרצועת עזה ומשום שהיא בלתי סבירה ובלתי מידתית בנסיבות העניין, נשלחה ביום **1.3.2016** הודעת קדם-בג"ץ למחלקת הבג"צים בפרקליטות המדינה; זאת, בניסיון למצות הליכים ולהביא לאישור הבקשה ללא פנייה לערכאות משפטיות. בהודעה צוינה בהילות העניין לנוכח תאריך החתונה המתקרב ולכן נתבקשה התייחסות בהקדם האפשרי.

העתק הודעת קדם-הבג"ץ מיום 1.3.2016 מצ"ב ומסומן נספח ע/7.

11. משלא נתקבלה התייחסות מחלקת הבג"צים להודעה **עד עתה**, ונוכח המועד הקרוב של החתונה, לא נותרה ברירה בידי העותרים להגיש עתירה לבית המשפט הנכבד.

ב. הטיעון המשפטי

המסגרת הנורמטיבית

12. למרות שרצועת עזה נחשבת שטח צבאי סגור לכניסת ישראלים, סעיף 24(א) לחוק יישום תכנית ההתנתקות, תשס"ה-2005 מקנה למפקד הצבאי סמכות להעניק היתרים לישראלים להיכנס ולשהות ברצועה במקרים מסוימים. סמכות זו עוגנה ופורטה במסמך שפרסם משרד הביטחון "מדיניות תנועת אנשים בין מדינת ישראל לרצועת עזה" משנת 2011 (להלן: **מסמך המדיניות**) ובנהלים ייעודיים שפרסם מתאם פעולות הממשלה בשטחים, הפועל כזרועם של המשיבים בכל הנוגע להנפקת היתרי כניסה ויציאה מרצועת עזה (להלן: **הקריטריונים**).

13. על פי הקריטריונים, כניסת ישראלים לרצועת עזה תתאפשר בשני מקרים עיקריים. האחד, כניסה במקרה של נישואי ישראלית לתושבת/ת עזה במסגרת "נוהל משפחות חצויות", והשני, כניסה במקרה של "צורך הומניטארי חריג"- ביקור קרוב משפחה מקרבה ראשונה החולה

במחלה קשה וכן השתתפות בלווייה או בחתונה של קרוב משפחה מקרבה ראשונה (סעיף 7(ב)(1)(א)(2) למסמך המדיניות). בשני המקרים תתאפשר גם כניסת נלווים- בני זוג או ילדים של המבקר עד גיל 18.

העתק הסעיפים הרלוונטיים ממסמך המדיניות מצ"ב ומסומן נספח ע/8.

14. ב"נוהל הגשת בקשה כניסה לרצועה" משנת 2012 של המשיבים מצוין ברחל ביתך הקטנה כי קרבה ראשונה כוללת ביקורים של סבא או סבתא ישראלים ברצועה בסעיף 4(ב)(1)(ג):

"קריטריונים: קרבה ראשונה (אבא, אמא, אח, אחות, בן זוג). במקרים של

חתונה/הלוויה יש לאשר גם סבא, סבתא, נכד, נכדה)."

(הדגשה אינה במקור, מ.ל).

באותו הנוהל אף מודגש כי **"המקרים ההומניטאריים** יהיו במסגרת המקרים הבאים: מוות, חתונה, מחלות קשות, פציעות קשות ומקרים חריגים שיאושרו פרטנית" (סעיף 6(ז)).

העתק "נוהל הגשת בקשה כניסה לרצועה" משנת 2012 ו"נוהל טיפול בבקשת ישראלים ליציאה לרצועת עזה" משנת 2015 מצ"ב ומסומן נספח ע/9.

15. **הקריטריונים הללו לא השתנו מאז נקבעו ופורסמו לאחר ההתנתקות בשנת 2005 ועד היום.**

במסגרתם זכו אלפי אזרחים ישראלים לנכוח לכל הפחות באירועים משפחתיים ראשוניים במעלה וייחודיים כמו חתונה והלווייה של קרוביהם ברצועת עזה. לשם המחשה, בשנת 2015 לבדה נתנו המשיבים 1074 היתרים לביקורים הומניטאריים של ישראלים ברצועת עזה. יצוין כי בין אלו שאושרו בקשותיהם, אושרה יציאתה של אחותה של עותרת מס' 2, גב' פאטמה [REDACTED] להשתתפות בחתונת נכדה אשר התקיימה בעזה בחודש מאי 2015. גב' [REDACTED] נכנסה לעזה יחד עם בנה הבגיר, ללא כל קושי.

העתק תשובת המתפ"ש לבקשת חופש מידע של ארגון "המוקד להגנת הפרט" מיום 30.12.2015 מצ"ב ומסומן נספח ע/10.

מדיניות צמצום כניסת ישראלים החל מיולי 2015

16. ביום 23.7.2015 פורסם בכלי התקשורת כי מפקד פיקוד דרום החליט על מדיניות חדשה לפיה

תצומצם כניסת ישראלים לרצועת עזה, למעט במקרים חריגים ומטעמים הומניטאריים. זאת, "נוכח המצב הביטחוני השורר ברצועה" ונוכח דבר החזקתם בעזה של שני אזרחים ישראלים. החלטת המדיניות לא פורסמה בצו או בהנחיות מנהליות מתוקנות, ולא צורפו לה תנאים או קריטריונים חדשים לכניסת ישראלים. הקריטריונים שפורטו לעיל נותרו לכאורה על כנם.

17. במענה לפנייות ולעתירות השיבו המשיבים כי גם בגדרי מדיניות הצמצום הם בוחנים כל מקרה

לגופו וכי אין מדובר במניעת כניסה גורפת. הם אמנם סירבו לפרט מהם הקווים המנחים לפיהם הם מיישמים את המדיניות החדשה, אך ציינו שכל בקשה נבחנת על פי הנסיבות ההומניטאריות שהיא מעלה ובמתן החלטה נשקל השיקול הביטחוני למול השיקול ההומניטארי. המשיבים הדגישו כי מדובר במדיניות זמנית, שהצורך להתמיד בה נבחן מעת לעת.

העתק ההודעה לעיתונות מיום 23.7.2015 מצ"ב ומסומן **נספח ע/11**.
העתק תשובת יועמ"ש פיקוד דרום לעניין עיגון המדיניות מיום 30.8.2015 מצ"ב ומסומן **נספח ע/12**.

העתק תשובת מת"ק עזה לפניית עמותת "גישה" מיום 15.11.2015 מצ"ב ומסומן **נספח ע/13**.
העתק העמודים הרלוונטיים מתגובת המשיבים בבג"ץ 8656/15 **אבו תקפה ואח' נ' מפקד פיקוד דרום** מיום 21.12.2015 מצ"ב ומסומן **נספח ע/14**.

18. מרגע החל יישום המדיניות, נמנעה כניסתם של עשרות רבות של ישראלים לרצועת עזה, לצרכים שונים. אולם, **בחודשים האחרונים ובעקבות הגשת עתירות לבית משפט נכבד זה התאפשרה, כבעבר, כניסת ישראלים ממשפחות חצויות לרצועת עזה וכן ביקורי ישראלים במקרים הומניטאריים של פטירה, ביקור חולה וחתונה**. כך, בין החודשים אוגוסט 2015 - דצמבר 2015 הותרה כניסתם של **178** ישראלים לביקורים הומניטאריים, לרבות מלווים.

19. נכון להיום מדיניות הצמצום של המשיבים, המבוססת לכאורה על שיקולים ביטחוניים רמי מעלה, מיושמת באופן שרירותי לחלוטין וללא יד מכוונת. בקשות הומניטאריות רבות (פטירה, חתונה, ביקור חולה) מאושרות ואילו אחרות נדחות; מלווים מסוימים מאושרים ומלווים אחרים אינם מאושרים - כל זאת מבלי שניתן להבחין בחוקיות או ברציונאל כלשהו העומד מאחורי החלטות המשיבים. כך, האזרחים הישראלים שלהם קשרי משפחה ברצועת עזה ואשר זכאים להגנה על זכויות היסוד שלהם, נותרים תלויים באוויר ונתונים לחסדי המשיבים אשר ברצותם מאשרים את הבקשות וברצותם לא.

החלטת המשיבים מנוגדת לקריטריונים, בלתי סבירה ובלתי מידתית

20. החלטת המשיבים בעניין בקשת העותרים דכאן לצאת לביקור קצר מועד ברצועת עזה לשם השתתפות בחתונת נכדתם אותה לא ראו מזה יותר מתשע שנים, מנוגדת לקריטריונים שקבעו המשיבים ובנוסף היא בלתי סבירה ובלתי מידתית; זאת מן הטעמים שיפורטו להלן.

א. ביקור סבים וסבתות בחתונת נכד/ה בעזה הוא קריטריוני

21. כפי שהוצג לעיל, מסמכי המשיבים קבעו כי סבים וסבתות ישראלים רשאים לבקר ברצועת עזה לצורך השתתפות בחתונת נכד/ה, וכי ביקור שכזה נחשב מקרה הומניטארי חריג. הוראה כזו מופיעה מפורשות ב"נוהל הגשת בקשה כניסה לרצועה" (**נספח ע/9**), המשמש לצורך עניין זה כפקודת הפרשנות למושג "קרבה ראשונה" בכל הנוגע לכניסת ישראלים לרצועה. על כן, סירוב בקשת העותרים בטענה של "אי עמידה בקריטריונים" הינו סירוב שאינו מתקבל על הדעת באשר הוא מנוגד באופן חזיתי לקריטריונים שאותם קבעו המשיבים. **ברי כי מצופה מהמשיבים להכיר את הקריטריונים שלהם עצמם**.

22. בקשת העותרים מס' 1-2 כי לביקור תתלווה עותרת מס' 3 אמנם אינה עומדת בקריטריונים ה"יבשים" כפי שנקבעו שכן כניסת ילדים כנלווים מותרת עד גיל 18. ואולם, במקרה דנן הוסבר למשיבים כי מדובר במצב מיוחד הדורש רגישות ורוחב לב מצד המשיבים וזאת עקב המוגבלות הרפואית והפיזית בה לוקה העותרת אשר אינה מאפשרת להשאירה לבדה בישראל. אכן, **קשה**

לדמיין מקרה יותר חריג ממקרה זה הנוגע לאישה נכה, [REDACTED], שאינה יכולה להישאר ללא טיפול והשגחה של הוריה, ולו למספר ימים. עקרונות המשפט הציבורי, שלא לדבר על חובת הגינות בסיסית, מחייבים את המשיבים להתחשב בנסיבות חריגות אלו ולגלות רגישות לסיטואציה הייחודית המצדיקה לאשר את הליווי על אף סטייתו מהקריטריונים המקובלים.

23. מכל מקום כאמור, החלטת המשיבים לסרב הבקשה על בסיס הקריטריונים נגעה לשלושת העותרים ועל כן אין לה מקום כלל וכלל. זוהי החלטה שיסודה בטעות ועל כן יש לבטלה.

ב. יש לאשר את הבקשה גם במסגרת מדיניות הצמצום; סירובה על בסיס המדיניות אינו סביר

24. תשובת המשיבים נומקה אך ורק בכך שהבקשה אינה עומדת בקריטריונים- טענה שגויה כאמור. למעלה מן הצורך ייטען שאף אם התכוונו המשיבים שבקשת העותרים אינה מאושרת לנוכח מדיניות הצמצום, הרי שגם הנמקה זו אינה מצדיקה את סירוב הבקשה. סירוב הבקשה בשל המדיניות החדשה והזמנית הוא סירוב בלתי סביר בנסיבות העניין.

25. ראשית, גם לשיטת המשיבים מדיניות הצמצום אין משמעה שלילה קטגורית של יציאת ישראלים לרצועת עזה, וכל בקשה נבחנת בהתאם לנסיבותיה הפרטניות כאשר בקשות הומניטאריות חריגות מאושרות ככלל (ר' תגובת המשיבים בעניין אבו תקפה- נספח ע/14). כאמור, אף לשיטת המשיבים השתתפות בחתונה היא עודנה צורך הומניטארי חריג, גם בגדרי המדיניות. לפיכך, סירובם של המשיבים את בקשת העותרים, שעולה בבירור כדי מקרה הומניטארי, מעלה תהייה ומעיד כי הפתח שהותירו המשיבים במדיניות "למקרים הומניטאריים חריגים", אינו אלא אשליה.

26. שנית, יש ליתן משקל רב לנסיבות ההומניטאריות של בקשת העותרים- העותרים לא ביקרו ברצועת עזה מאז 2006. מאז הם לא פגשו את בני משפחתם הרבים לרבות נכדתם שעתידה להתחתן. בקשתם פעוטה היא- להיכנס לעזה לביקור קצר מועד לשם השתתפות במסיבת החינה ובטקס החתונה ותו לא. ממילא יש להדגיש שהמשיבים מגבילים את היתרי הכניסה לביקורים הומניטאריים של ישראלים ברצועת עזה למשך שלושה ימים בלבד (ר' נספח ע/9). זאת ועוד. בקשת העותרים מס' 1-2 להיכנס לעזה בליווי בתם העותרת מס' 3 נובע ממגבלותיה הפיזיות ונכותה הברורה- צורך הומניטארי מובהק שאין צורך לפרט לגביו. כל אלו הם שיקולים הומניטאריים חשובים ביותר שנראה כי לא נשקלו כלל או לכל הפחות לא ניתן להם המשקל הראוי והענייני על ידי המשיבים. לפיכך מדובר בהחלטה בלתי סבירה בנסיבות העניין.

27. שלישית, השיקול הביטחוני אינו צריך להכריע בנסיבות העניין- בנמקם את מדיניות הצמצום הסבירו המשיבים כי המדיניות נובעת הן מחשש לחטיפת ישראלים בעת שהותם ברצועת עזה והן מחשש כי הם ינוצלו לרעה על ידי ארגוני טרור אשר ינסו לגייס אותם לפעילותם. הטיעון הביטחוני כאמור לא נטען ולא הועלה באופן ספציפי ביחס לעותרים בעתירה דנן. אולם, ככל שהחלטת המשיבים נובעת מיישום מדיניות הצמצום המבוססת על טיעון זה, הרי שעל המשיבים לאזן כראוי את השיקול הביטחוני מול השיקולים ההומניטאריים ולפרט מה בעניינם הספציפי

של העותרים מגביר את הסיכונים הביטחוניים. אכן, קשה לשער מהו הסיכון במקרה זה, שכן מדובר בזוג אזרחים ערבים-ישראלים מבוגרים, אשר אינם נוהגים לנוע באופן תדיר בין ישראל לרצועה ואכן לא נכנסו לעזה מאז 2006, ובבתם החירשת-אילמת. תפיסתם כגורמי סיכון היא לפיכך מופרכת.

28. **רביעית**, חלוף הזמן בו מוחלת המדיניות הופך את ההחלטה לבלתי סבירה. הלכה פסוקה היא שחלוף הזמן במהלכו מיושמת החלטה של רשות מנהלית (או לא מיושמת) מהווה שיקול רלוונטי וחשוב בקביעה אם ההחלטה סבירה או בלתי סבירה בנסיבות העניין (בג"ץ 26/99 עיריית רחובות נ' שר הפנים, פ"ד נז(3) 97 (2003); בג"ץ 2979/09 מפעלי אנקורי (1971) בע"מ נ' משרד החינוך, פס' 14 (פורסם בנבו, 24.11.2010); עת"מ (י-ם) 4990-12-13 באסל נסאר נ' מנכ"ל משרד הבריאות פס' 42-45 (פורסם בנבו, 3.4.2014)).

29. במקרה דנן, המשיבים אמנם מצהירים שמדיניות הצמצום היא מדיניות זמנית שנבחנת מעת לעת, אך להצהרות אלו אין אחיזה ולו קלושה במציאות שכן **המדיניות עומדת על כנה כבר יותר מחצי שנה ואין כל צפי לביטולה**. לא רק זאת, אלא שהאופן בו מיושמת המדיניות, שכאמור לא פורסמה ולא פורטה באופן מלא בשום מקום, מעיד על שרירותיות וחוסר הגינות בסיסית כלפי אזרחים ישראלים- חלקם מקבלים היתרי כניסה וחלקם לא, ואין כל חוקיות או רציונאל מאחורי החלטות המשיבים. על כן אין לעותרים כמו גם לאזרחים ישראלים אחרים יכולת לתכנן את צעדיהם ולתקוף באופן מהותי את המדיניות.

30. **בנסיבות אלו, חלוף הזמן בו עומדת המדיניות המצמצמת והבלתי מוגבלת בזמן על כנה הופך לנתון רלוונטי בבחינת סבירות החלטת המשיבים**. החלטה לסרב בקשתם של זוג מבוגרים ובתם החולה להיכנס לביקור של שלושה ימים ברצועת עזה, בשל מדיניות "זמנית" שהוחלה לפני יותר מחצי שנה ללא קווים מנחים- מהווה החלטה בלתי סבירה באופן קיצוני.

ג. ההחלטה פוגעת בזכויות העותרים באופן בלתי מידתי

31. החלטת המשיבים אינה עומדת במבחני פסקת ההגבלה הקבועה בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. לא רק שההחלטה כאמור לא ניתנה מכוח הסמכה בחוק (מדיניות הצמצום פורסמה כאמור רק בכלי התקשורת ולא עוגנה בחקיקה, צו או הנהל), אלא שהיא נעדרת כל תכלית ראויה. מעל הכל, היא פוגעת מעבר לנדרש בזכויות היסוד של העותרים לחופש תנועה וכמובן זכותם למימוש חיי משפחה תקינים.

32. גם כך זכותם של העותרים לחיי משפחה מצומצמת ביותר שכן על מי שלהם קרובי משפחה ברצועת עזה נגזר לחיות חיי פרידה וניתוק כמעט מוחלטים מבני משפחתם. כידוע, לתושבי רצועת עזה אין רשות להיכנס לבקר את קרוביהם שבישראל אלא במקרים חריגים, ואילו האזרחים הישראלים כפופים גם הם, כפי שהוסבר, למדיניות מגבילה המתירה כניסה רק במקרים הומניטאריים חריגים כגון חתונה. מסיבה זו **העותרים בעתירה דנן לא פגשו את בני משפחתם המורחבת- אחים מבוגרים מאוד, ילדים ונכדים- מזה כמעט עשר שנים**. הם זוכים

לשמוע את קולם ולראות את זיו פניהם רק באמצעות הסמארטפון והמחשב, בשיחות חטופות וקצרות. בקשותיהם בעבר להיכנס לרצועת עזה לשם ניחום אבלים של גיסה שנפטרה או בן-דוד, סורבו מן הטעם שאינן "קריטריוניות". **בצר להם, ממתנינים העותרים לפטירה לא עלינו של אח המתגורר ברצועת עזה או להזדמנות משמחת כמו החתונה שתתקיים בקרוב, על מנת לבקש להיכנס לעזה ולהיפגש למספר ימים עם בני משפחתם. בנסיבות אלו, סירוב בקשתם להיכנס לחתונת נכדתם, בקשה העומדת בקריטריונים, מחריף עוד יותר את הפגיעה הנוכחית בזכותם לחיי משפחה.** הוא גוזר עליהם ניתוק ארוך שנים, כואב ומתסכל, ממשפחתם המתגוררת ברצועת עזה.

33. סירוב זה הינו בלתי מידתי שכן האמצעי שנבחר על ידי המשיבים הוא הפוגעני ביותר. סירוב גורף של בקשת העותרים אינו מאפשר ולו צוהר של הזדמנות עבורם להשתתף בחתונת נכדתם. נראה שהמשיבים לא שקלו כלל אמצעים פוגעניים פחות, כגון מתן היתר לביקור של מספר ימים ברצועה, ולא שקלו כראוי את הנזק הרב שייגרם לעותרים, בנסיבות בהן לא ראו את נכדתם ובני משפחתם מזה כמעט עשור, למול התועלת המזערית, אם בכלל, שתצמח מהמהלך.

34. לסיכום, בפני המשיבים עומדים היום שלושה עותרים, אזרחי ישראל, המנותקים מקרובי משפחתם המתגוררים ברצועת עזה מזה כמעט עשור. הם אינם מצליחים להבין מדוע בקשתם להשתתף בחתונת הנכדה, בקשה כה פשוטה ופשוטה, מסורבת על ידי המדינה. הם רואים כי בקשות אחרות של קרובי משפחתם להיכנס לעזה אושרו אך לפני כמה חודשים. הם חשים תסכול ו"ביש מזל" מכך שנפלו הם על תקופה שבה ישראל מקמצת עוד יותר את ידה ביחס למתן היתרים לישראלים להיכנס לרצועת עזה, ואין בידם תשובה מדוע. כל שמבקשים הם הוא מפגש, רגע קצר של חיבוק ונשיקה עם בני משפחתם והשתתפות בשמחת הנכדה.

35. סירוב בקשת העותרים מוביל למסקנה כי **המשיבים לא בחנו את הנסיבות ההומניטאריות החריגות המאפיינות את בקשה זו, לא שקלו את השיקולים הרלוונטיים לעניין ולא נטו לבס לסיטואציה הרגישה אשר הוצגה בפניהם.** סירוב זה מעיד על חוסר סבירות קיצונית, שרירותיות וחוסר הגינות בסיסית, והוא מוביל לפגיעה בלתי מידתית בזכויות היסוד של העותרים אזרחים ישראלים, לחופש תנועה ולחיי משפחה.

36. נוכח הנסיבות ההומניטאריות הדחופות והחריגות שהוצגו לעיל, ומכל הטעמים המפורטים, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבים לאשר את בקשת העותרים להיכנס לרצועת עזה לשם השתתפות בחתונה אשר תתקיים ביום **11.3.2016**. בהתאם, בית המשפט מתבקש להוציא צו על-תנאי, כמבוקש בראש העתירה, **לקיים דיון דחוף בעתירה** ולאחר קבלת תשובת המשיבים, להפוך את הצו על-תנאי להחלטי ולחייב את המשיבים בהוצאות העותרים ושכ"ט עורך דין.